

Poslovni broj: St- 630/2018

**TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU**

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO**, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb,
zastupan po punomoćniku Igoru Svilaru, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23

Ž A L B A

e-komunikacija
prilog
punomoć u spisu

U rubriciranom predmetu Naslovni sud je dana 04.02.2025. god. donio pobijano rješenje na štetu stečajnog vjerovnika, pa stoga vjerovnik u otvorenom zakonskom roku podnosi sljedeću žalbu kojom pobija navedeno rješenje u cijelosti zbog:

- 1. bitne povrede odredaba postupka**
- 2. pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja**
- 3. pogrešne primjene materijalnog prava**

U bitnom, pobijanim rješenjem je odlučeno:

I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem predmetnih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, namiruju se:

a) na ime troškova unovčenja iznos od 220.938,65 EUR.

Napomena: Iznos troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku iz prijedloga stečajne upraviteljice od 16.09.2024, naveden pod točkom 3. umanjen je za iznos od 26.195,09 EUR, koliko je razlučnom vjerovniku priznato za namirenje pod točkom I. b) kao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika s osnova troškova ovršnog postupka koji su utvrđeni u ovršnoj ispravi i u odnosu na koji trošak se također odnosi zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi.

b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od 4.146.119,20 EUR.

c) preostalim iznosom od 5.047.442,15 EUR namiriti će se preostali troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka, kao i utvrđene tražbine vjerovnika viših i nižih isplatnih redova.

II. Odbija se zahtjev vjerovnika Josipa Šarko, OIB: 16879109041 za odgodom namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, do pravomoćnog dovršetka parničnog postupka koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020.

Navedeno rješenje je u cijelosti na zakonu neosnovano iz dalje navedenih razloga.

Obrazloženje

I. Bitne povrede odredbi parničnog postupka

U odnosu na bitne povrede parničnog postupka vjerovnik rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, dalje: ZPP), odnosno zbog toga što pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, proturjeći samo sebi ili razlozima rješenja, u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danih u postupku i samih isprava i zapisnika.

Naime, u obrazloženju rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji opravdavaju ovakav zaključak Naslovnog suda.

Člankom 338. Zakona o parničnom postupku, propisano je da će sud u obrazloženju presude, odnosno rješenja, izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile, koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio; sud će posebno navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnit će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora te o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima nije dao svoje razloge u odlukama koje je već donio tijekom postupka.

Suprotno navedenoj odredbi, iz obrazloženja pobijanog rješenja nisu jasno vidljivi razlozi za donošenje ovakve odluke.

Stečajni vjerovnik ističe da se Zakon o parničnom postupku ima primijeniti podredno, sukladno čl. 10. Stečajnog zakona.

Pobijano rješenje doneseno je povodom ponovnog odlučivanja u ovom postupku budući da je VTS RH 23.12.2024.god. donio rješenje kojim je gotovo u cijelosti usvojio žalbene razloge stečajnog vjerovnika te ukinuo prvo doneseno rješenje u ovoj pravnoj stvari uz uputu Naslovnog suda da u ponovljenom postupku uvaži njegovo obrazloženje i donese ovaj put zakonitu i pravilu odluku u smislu namirenja vjerovnika i troškova u ovom postupku.

Naslovni sud je potpuno zanemario obrazloženje i upute VTS RH iznesene u svome rješenju od 23.12.2024.god. te je ponovno donio nezakonitu i nepravilnu odluku identičnu prethodno ukinutoj odluci, obrazlažući razloge iste ponovno istim razlozima za koje je VTS RH utvrdio da se radi o nevaljanim razlozima.

Navedeno postupanje Naslovnog suda predstavlja potpuno protupravno i nedopušteno postupanje i nužno je isto sankcionirati preinačenjem od strane VTS RH, budući da je evidentno da Naslovni sud nema namjeru postupiti sukladno kogentnim zakonskim odredbama.

Nadalje, unatoč jasno iznesenom pravnom shvaćanju drugostupanjskog suda u rješenju PŽ-4233/24-3 od 23. prosinca 2024., prvostupanjski sud donosi identično prvostupanjsko rješenje, pa se stoga postavlja pitanje, koji je uopće smisao drugostupanjskog rješenja i ima li ono ikakvu pravnu vrijednost ili se radi o nekoliko stranica bezvrijednog teksta.

U bitnome, postoji niz procesni pogreški i bitnih povredi odredbi postupka, dijelom u smislu da se Naslovni sud u cijelosti ogлуšio na uputu VTS RH, a dijelom da se radi o novim pogreškama prilikom pisanja pobijane odluke:

- na više mjesta se pogrešno zamjenjuje, odnosno poziva na primjenu SZ-a, umjesto OZ-a i obrnuto,
- na više mjesta se pogrešno poziva na primjenu određenih zakonskih odredbi, iako je potpuno jasno da se pozvane odredbe na odnose na tu pravnu situaciju,
- na više mjesta navode pogrešni iznosi, očito namjene pogreške u iznosima tražbina i sl.
- t.22. obrazloženja rješenja VTS posl. br. PŽ-4233/24-3: „...prvostupanjski sud u t.16. obrazloženja rješenja St-630/18-242 navodi kako u sudskom spisu nema dokaza da J.Š. vodi parnični postupak protiv sada razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić... “ da bi u t.23. VTS zaključio kako „iz sadržaja spisa proizlazi suprotno “ ,
- t.24., t.25., t.26., t.27. VTS obrazlaže suprotnost,
- t.28. i t.29. VTS se poziva na primjenu odredbi čl. 117. i 118. OZ,
- t.30. VTS utvrđuje nespornost osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika,
- t.31. VTS upućuje prvostupanjski sud da je bio dužan uputiti J.Š. u parnicu i utvrđuje pogrešno postupanje prvostupanjskog suda „...sud je po navedenim pretpostavkama bio dužan osobu koja je osporila tražbinu uputiti da u određenom roku, pokrene parnicu...pogrešno je primijenjeno materijalno pravo, činjenično stanje za sada nije potpuno i pravilno utvrđeno, pobijana odluka ne sadrži pravilno obrazloženje i ne može se ispitati jer o tome nedostaju jasni i odlučni razlozi. Također o odlučnim činjenicama postoji proturječnost.,
- t.33. VTS problematizira namirenje nižih redova koji još nisu utvrđeni,
- t.34. VTS priznaje sklopljene Sporazume relevantnih sudionika i članova društva „Kumulus d.o.o. “ te daje uputu kako se sukladno navedenim Sporazumima ima korigirati način podjele stečajne mase „...dakle iznos koji premašuje 200,00 EUR po m2, mora sukladno Dogovorima, pripasti stečajnom vjerovniku J.Š., sve prema dogovoru članova društva „Kumulus d.o.o. “...stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200,00 EUR po m2.. “ ,
- t.36. VTS upućuje TS ST da utvrdi okolnosti utjecaja sporazuma među članovima prednika stečajnog dužnika.

Napominje se kako je zadaća svih sudova da institucionalno donose odluke visoke kvalitete, uz što manja odstupanja u tumačenju i primjeni prava, a vezanost nižih sudova za pravna shvaćanja i naputke viših sudova osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost građana te ujedno doprinosi općem povećanju efikasnosti pravosuđa i pravne sigurnosti.

Ujedno je i Europski sud za ljudska prava zauzeo stajalište kako neujednačeno tumačenje propisa i prakse dovodi do kršenja prava na pošteno suđenje iz čl. 6. EKLJP te da odlučivanje u skladu sa zakonom podrazumijeva primjenu propisa na način na koji ga je protumačila sudska praksa iz čega proizlazi i praktična nemogućnost zanemarivanja sudske prakse u svim pravnim sustavima, uključujući i u kontinentalnim sustavima koji ne poznaju model sudskog presedana.

Osim toga, Ustavni sud RH je zauzeo stajalište da ustavno pravo na pravično suđenje iz čl. 29. st.1. Ustava RH jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela te da se arbitrarnim postupanjem može ocijeniti pojedinačni akt pri čijem je donošenju njegov donositelj bez razboritih ili bez ikakvih razloga odstupio od ustaljene prakse, nije uzeo u obzir očigledno mjerodavan propis ili je mjerodavni propis pogrešno protumačio ili primijenio, na način i u mjeri koja konkretni akt čini pravno neprihvatljivim.

Temeljem navedenog, a posebno uzimajući u obzir dužnost i obvezu sudova da sude na temelju Ustava, pravne stečevine EU, međunarodnih ugovora, zakona i dr. važećih izvora prava i obvezu sudova da osiguravaju jedinstvenu primjenu prava, ravnopravnost i jednakost svih, pobijano prvostupanjsko rješenje očito predstavlja arbitrarnu anti logičku akrobaciju bez ikakvog zakonskog uporišta i temelja.

II. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Prije svega, potrebno je naglasiti kako stečajna masa društva „Kumulus“ iznosi 9.414,500,00 EUR, iz kojeg iznosa se trebaju namiriti:

- razlučni vjerovnik,
- stečajni vjerovnici,
- bivši članovi društva KUMULUS d.o.o.,
- opravdani troškovi provođenja stečajnog postupka.

Nedopustivo je da se Naslovni sud u pobijanom rješenju ponovno fokusira isključivo na razlučnog vjerovnika, pri tome potpuno neosnovano zanemarujući stečajnog vjerovnika, iako i sam VTS RH više puta u svojoj odluci od 23.12.2024.god. navodi i naglašava da su tražbine stečajnog vjerovnika i tražbine razlučnog vjerovnika međusobno povezane te visina jedne ovisi o visini druge.

Pri tome Naslovni sud ponovno zanemaruje postojanje sljedećih relevantnih činjenica.

Naslovni sud ignorira način raspodjele kupoprodajne cijene za prodane nekretnine na temelju Sporazuma (Dogovor za RI (RIAR2) od 5. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.), koje isprave su predane u sudski spis na ročištu za diobu od 11.listopada 2024., uz obrazloženje da se radi o pravno irelevantnim prigovorima, budući da nije došlo do kupoprodaje predmetnih nekretnina od strane jednog od potpisnika, već do kupoprodaje došlo izravnom pogodbom u stečajnom postupku. Naslovni sud zapravo ponovno ne daje nikakvo obrazloženje zašto prilikom donošenja pobijanog rješenja nije uzeo u obzir navedene sporazume, već samo navodi da se isti sporazumi ne odnosi na predmetnu prodaju kupcu Harvey Norman Croatia.

Sukladno navedenim sporazumima, iznos koji premašuje 200,00 EUR po m2 mora, sukladno pripasti stečajnom vjerovniku, sve prema dogovoru članova društva „Kumulus“. Stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200,00 EUR po m2.

Stečajni vjerovnik ponovno ističe da se predmetni sporazumi ikako nisu mogli aktivirati prije unovčenja predmetnog zemljišta, koje je prodano po principu 37.658 m2 x 250 EUR/m2 po prijedlogu „Harvey Norman Croatia“ od 29.04.2024.god., a što je odmah punomoćnik razlučnog vjerovnika u ime razučnog vjerovnika i prihvatio 01.05.2024.god.

Ne samo da je isto prihvatio, već je punomoćnik razlučnog vjerovnika u postupku sklapanja neposredne nagodbe gotovo 1 godinu sudjelovao u pregovorima s kupcem, dolazio na sastanke, vodio pisanu korespondenciju s odvjetnicima kupca, davao svoje prijedloge, iznosio svoja mišljenja itd.

Dokaz: - korespondencija HNC

Pri tome, ponovno se ignorira da je isključivo stečajni vjerovnik Josip Šarko temeljem svog samostalnog angažmana i truda, zaslužan za to što se uspjela sklopiti neposredna pogodba s kupcem Harvey Norman Croatia. Bez takvog njegovog angažmana, predmetna nekretnina bi se prodavala temeljem cijene dobivene temeljem lažnog vještačenja vještaka Zebe, dakle za cca 4 milijuna eura manji iznos kupoprodajne cijene, što bi predstavljalo nesporno oštećenje vjerovnika.

Dokaz: - pismo namjere HNC – Josip Šarko

Stoga, stečajni vjerovnik naglašava da se i agencija koja je posredovala prilikom prodaje kupcu mora naplatiti iz sredstava dobivenih unovčenjem predmetne nekretnine i to na trošak razlučnog vjerovnika, jer bez nje zasigurno ne bi bilo prodaje kupcu, što predstavlja opravdan trošak ovog stečajnog postupka, jednako kao npr. trošak lažnog vještačenja.

Da je tome tako, potvrđuje i pravno shvaćanje prihvaćenom na sjednici Odjela za trgovačke i ostale sporove VTS RH održanoj 19. lipnja 2008., koje potvrđuje da su različni vjerovnici dužni participirati u troškovima stečajnog postupka što prvostupanjski sud očito u cijelosti zanemaruje ili ne zna obzirom da sve troškove svojom odlukom prevaljuje na ostale stečajne vjerovnike, neopravdano štiteći razlučnog vjerovnika.

Zauzeta su pravna stajališta kako se troškovi unovčenja stvari opterećene razlučnim pravom, troškovi koji izravno terete prodanu stvar te troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase. naplaćuju od razlučnog vjerovnika.

U konkretnom slučaju, u troškove unovčenja valja ubrojiti nagradu stečajnu upraviteljice (koja visina je sporna obzirom na „angažman, trud i zalaganje “ stečajne upraviteljice, a sve kako je navedeno u ovoj žalbi te žalbi od 24. listopada), trošak agencije te trošak opisan u t. II izreke.

Osim toga, postoji još niza dijelova obrazloženja prvostupanjskog suda koji su sami po sebi nejasni i kontradiktorni svim činjenicama i dokazima koji prileže spisu.

U t.16. pobijanog rješenja tako navodi Naslovni sud kako u konkretnom slučaju ne postoje razlozi radi kojih bi citirani Ugovori bili uzeti u obzir, „...Sporazum (Dogovor za RI (RIAR2) od 5. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.) sklopljeni između D.T, J.Š., I.B. i S.LJ., je u vezi raspodjele kupoprodajne cijene za slučaj kupoprodaje nekretnina u vlasništvu prednika stečajnog dužnika društva Kumulus d.o.o., ako do kupoprodaje nekretnina dođe od strane jednog od potpisnika Dogovora kao ponuditelja ili po njemu pronađene osobe kupca. Dakle, uvjet za primjenu Dogovora je da do kupoprodaje nekretnina dođe na dogovoreni način...ništa od navedenog nije se ostvarilo...a prodaja nekretnina društva Kumulus je obavljena u ovom stečajnom postupku u odnosu na Stečajnu masu iza dužnika Kumulus d.o.o. u stečaju na temelju neposredne pogodbe i ugovora o kupoprodaji nekretnina od 11. srpnja 2024. sklopljenog između stečajnog dužnika Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o. u stečaju kao prodavatelja te HNC Croatia d.o.o. kao kupca.. “

Prvostupanjski sud u potpunosti negira važnost Sporazuma u t.16. i t.17. obrazloženja pobijanog rješenja te utvrđuje da je navedeno uređenje međusobnih odnosa vrijedilo isključivo do otvaranja stečajnog postupka što i nije funkcija Naslovnog suda posebice u situaciji poput ove kad je izvjesno da će biti pozvani niži isplatni redovi, pa se postavlja pitanje temeljem čega će se tada namirivati sudionici diobe.

S druge strane drugostupanjski sud u obrazloženju svog rješenja Pž-4233/24 u t.39. i t.40. iznosi sljedeće: „...pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je žalitelj angažirao agenciju za posredovanje u prometu

nekretnina samostalno...iako je točno da je uz posredovanje agencije za nekretnine, pronašao kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku koji je platio kupoprodajnu cijenu za nekretnine stečajnog dužnika povoljniju od procijenjenih od strane sudskog vještaka Zorana Zebe. “

Dok u t. 34. svog obrazloženja u drugostupanjski sud u cijelosti prihvaća navedene Sporazume i daje jasnu uputu nižem sudu vezano u raspodjelu stečajne mase: „...dakle, iznos koji premašuje 200,00 EUR po m2, mora sukladno Dogovorima pripasti stečajnom vjerovniku J.Š., sve prema dogovoru članova društva „Kumulus d.o.o.“ Stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200,00 EUR po m2. “

Slijedom svega navedenog, opravdano se postavljaju sljedeća pitanja:

Ako je ustanovljeno da bi bez posredovanja agencije imovina stečajnog dužnika „Kumulus d.o.o.“ bila prodana za dvostruko nižu cijenu, a kojim je posredovanjem postignuta imovinska korist svih vjerovnika, čime onda sud opravdava dosudu tih troškova isključivo stečajnom vjerovniku, ovdje žalitelju J. Š.?

Ako je stav suda da bi trošak Agencije trebao „pasti na leđa“ isključivo i samo stečajnog vjerovnika, zašto onda nisu uzeti u obzir sklopljeni Ugovori prema kojima bi nalazniku kupca trebala pripasti nagrada?

Ako je utvrđeno da je do neposredne pogodbe odnosno sklapanja kupoprodajnog ugovora između „Kumulus d.o.o.“ i HNC Croatia došlo posredovanjem agencije zahvaljujući trudu i angažmanu stečajnog vjerovnika na probitak svih vjerovnika, zašto onda prvostupanjski sud negira ulogu J.Š. u cjelokupnoj prodaji i ostvarenom profitu svih vjerovnika stečajne mase stečajnog dužnika „Kumulus d.o.o.“? Čime opravdava neopravdano terećenje J.Š. troškovima agencije, ne uzimanje u obzir sklopljenih Sporazuma i očito pogodovanje razlučnom vjerovniku?

Naslovni sud ponovno, iako mu je VTS RH dao izričitu uputu stečajnog vjerovnika kao osobu koja je osporila tražbinu drugog vjerovnika, nije uputio da u određenom roku, pokrene parnicu radi osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, odnosno budući da je takva parnica u konkretnom slučaju već pokrenuta, da utvrdi postojanje parnice za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika, što ima značenje suspenzije isplate sredstava na ime namirenje tražbine razlučnog vjerovnika.

Naime, odredbom čl. 118. OZ-a između ostalog propisano je i će sud osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke. Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice. Iznos koji se odnosi na osporenu tražbinu položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog. Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je parnicu pokrenula, smatrat će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku. Presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

Nesporno je da su trenutku u tijeku parnični postupci koji se vode pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu poslovni broj P-341/2020 i pred Trgovačkim sudom u Splitu poslovni broj P-5/2019, te da je

predmet tih postupaka upravo osporavanje tražbina razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić u koji postupak je stečajnog vjerovnika uputio naslovni sud.

Radi se o prethodnim pitanjima koja se trebaju riješiti, radi čega je nužno iznos dosuđen razlučnom vjerovniku rezervirati dok se ne riješe prethodna pitanja, a ostatkom novaca iz stečajne mase treba namiriti ostale troškove stečajnog postupka i ostale stečajne vjerovnike viših i nižih isplatnih redova, a što potvrđuje i sam VTS RH.

Potpuno suprotno obrazloženju Naslovnog suda koji navodi da pravomoćno okončani postupak P-135/2019 ima značenje u smislu da je osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika pravomoćno otklonjeno, VTS vrlo jasno navodi da vođenje prethodno navedenih parnica P-341/2020 i P-5/2019 ima značenje postupka radi osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika.

Pri tome, stečajni vjerovnik navodi da se postupak P-135/2019 odnosio isključivo na utvrđenje ništetnosti osnovnih, inicijalnih ugovora o zajmu te je isti odbijen isključivo radi pogrešno postavljenog tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti, umjesto na utvrđenje da ugovorni nisu sklopljeni, a što je ispravljeno tužbama podnesenim u postupcima P-341/2020 i P-5/2019 u kojim se tužbenim zahtjevima traži utvrđenje da inicijalni, osnovni ugovor o zajmu nisu sklopljeni te su nevaljani ugovori o prijenosu tih istih tražbina na Slobodana Ljubičića, prednika ovdje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić.

***Prilog:- tužba J.Š., P-341/20
-tužba J.Š. P-5/19***

Dakle, ovdje nije riječ o res iudicati, pravomoćno presuđenoj stvari kako to pogrešno navodi Naslovni sud u obrazloženju pobijanog rješenja. Stoga u konkretnom slučaju postoje sporne činjenice od kojih ovisi namirenje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić te sukladno pravnom shvaćanju VTS RH, sredstva koja se imaju isplatiti na račun razlučnog vjerovnika moraju biti deponirana na računu suda sve do pravomoćnog okončanja postupka P-341/20

Također, bitno je napomenuti i naglasiti da je u opisanom postupku koji se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu P-341/2020, jedan od tuženika Darko Turopoljac, već priznao u cijelosti tužbeni zahtjev čime je svakako dan legitimitet osporavanju tražbine razlučnog vjerovnika.

***Prilog: - odgovor na tužbu, P-341/2020, priznanje Darko Turopoljac
-podnesak tuženika D.T. od 14. kolovoza 2020. u predmetu posl. br. P-341/20
-podnesak tuženika D.T. od 11. rujna 2020. u predmetu posl br. P-341/20***

Zaista je nevjerojatno da u toliko bitnom načelu Naslovni sud navodi da opisano osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika čak i nije bitno za namirenje ostalih vjerovnika jer namirenje razlučnog vjerovnika ne utječe na namirenje vjerovnika Josipa Šarko, obzirom da će se preostali iznos unovčene stečajne mase od 5.047.442,15 eura, predati stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka kao i za namirenje stečajnih vjerovnika, koji će se namiriti u cijelosti.

Kako je moguće da osim što je kontradiktoran sam sebi i obrazloženju VTS RH, Naslovni sud potpuno zanemaruje i očigledno odbija prihvatiti da će se višak sredstava dobiven unovčenjem isplatiti bivšim članovima društva KUMULUS d.o.o.

Važno je također naglasiti da je u predmetu P-341/20 tuženik D.T. priznao tužbeni zahtjev, a 10. siječnja 2025. punomoćnik tuženika Petra Pripuza podnio je podnesak u kojemu predlaže određivanje ročišta i odbacivanje tužbe na koji podnesak se očitovao punomoćnik tužitelja, ovdje stečajnog vjerovnika 11. veljače te se osvrnuo na činjenične i pravne navode iz podneska tuženika P.P.

***Prilog: -podnesak od 10. siječnja 2025. u predmetu P-341/20
-podnesak od 11. veljače 2025. u predmetu P-341/20***

Dakle, iz svega navedenog razvidno je da punomoćnik Petra Pripuza, Vedran Podlipec, u stečajnom postupku punomoćnik Ines Ljubičić, ima namjeru i to pod svaku cijenu okončati parnični postupak (odbacivanjem tužbe) jer isti postupak predstavlja smetnju za raspoređivanjem stečajne mase (tražbina) u korist Ines Ljubičić. Za sada mu to ne uspijeva i stečajni vjerovnik smatra kako valja sačekati pravomoćan sudski pravorijek u toj stvari jer od njegova ishoda ovisi i visine tražbina u stečajnom postupku te predlaže određivanje ročišta, tim više što je jedan od tuženika priznao tužbeni zahtjev.

Napominje se kako se navedeni parnični postupak više ne vodi protiv pok. Slobodana Ljubičića, već protiv Ines Ljubičić kao njegove pravne sljednice, što punomoćnik Petra Pripuza namjerno ili zanemaruje ili ne zna, iako ih sve zastupa.

Predlaže se, u slučaju da drugostupanjski sud to smatra svrsishodnim, pribaviti navedeni spis P-341/20.

Naslovni sud i dalje ne postupa ažurno i transparentno u smislu utvrđenja i podjele stečajne mase u odnosu na troškove postupka. Stečajni vjerovnik ističe da je stečajna upraviteljica sve navedene sporne odluke donosila na svoju ruku bez da je za to tražila odobrenje skupštine vjerovnika.

Čl. 154. Stečajnog zakona propisano je kako se iz stečajne mase namiruju troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase. U troškove stečajnog postupka pripadaju i drugi troškovi za koje je ovim ili drugim zakonom određeno da će se namirivati kao troškovi stečajnog postupka dok u ostale obveze stečajne mase pripadaju i obveze zasnovane radnjama stečajnog upravitelja ili na drugi način upravljanjem, unovčenjem i podjelom stečajne mase, a koje ne pripadaju u troškove stečajnog postupka, a čl. 245. SZ-a propisano je kako obveze stečajne mase terete stečajnu masu.

Troškovi unovčenja su ne samo troškovi koji su u izravnoj vezi s prodajom nego i svi drugi troškovi koji izravno ili u odgovarajućem omjeru terete prodanu stvar. Da je tome tako, svjedoči i sudska praksa

„Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, i to razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari. (presuda VTS RH, Pž-2555/15 od 20. svibnja 2015.)”

„Prvostupanjski sud je pravilno u razlozima pobijanog rješenja naveo da se kao troškovi unovčenja nekretnine koja se prodaje u stečajnom postupku, uz troškove koji su u izravnoj vezi s unovčenjem, kao što je procjena vrijednosti nekretnine, oglašavanje prodaje nekretnine, utvrđuju i ostali opći troškovi nastali radi unovčenja cjelokupne stečajne mase, s time da se ti troškovi iz cijene postignute prodajom konkretne nekretnine utvrđuju i namiruju razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu. “ (presuda VTS RH, Pž-554/15 od 18. ožujka 2015.)”

Prvostupanjski sud u t.20. obrazloženja pobijanog rješenja St-630/18-263 ispravno citira odredbe čl. 254 SZ-a, posebice navodeći: „Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos tog poreza

pridodaje se paušalu troškova unovčenja, odnosno stvarno nastalim troškovima... “ što govori da Sud utvrđuje slijedeći redoslijed raspodjele stečajne mase „Kumulus d.o.o. “ u iznosu od 9.414.500,00 EUR:

1. podmirenje troškova unovčenja (t. II izreke, trošak agencije, porez),
2. namirenje razlučnog, umanjeno za stvarni trošak unovčenja predmeta razlučnog prava,
3. podmirenje ostalih troškova stečajnog postupka
4. namirenje stečajnih vjerovnika
5. namirenje nižih redova (ako bude novaca)

Dodatnu pogrešku prvostupanjski sud čini u t.25. obrazloženja gdje obrazlažući troškove pogrešno primjenjuje članak 117. Stečajnog zakona (Čl. 117. SZ: „Obveza davanja podataka tijekom prethodnog postupka “). Potom u t.26. navodi kako će se u nastavku postupka odlučiti o troškovima s osnove nagrade stečajnog upravitelja, a da se razlučni vjerovnik ima namiriti u iznosu koji je utvrđen rješenjima St-630/18-242 i St-630/18-263 pa ostaje nejasno iz kojih sredstava će se podmiriti troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, a kako je i sam Sud obrazložio u t.20. rješenja St-630/18-263.

Stečajni vjerovnik opetovano prigovara troškovima koji se odnose na angažman sudskog vještaka za nekretnine budući da vjerovnik smatra da je iznos od 6.250,00 EUR nerazmjerno visok u odnosu na uslugu koju je pružio vještak. Radi se o nenormalno visokom iznosu s obzirom na kompleksnost vještačenja.

Nadalje, stečajni vjerovnik prigovara angažmanu odvjetnice koja je asistirala stečajnoj upraviteljici prilikom izrade prijedloga za uknjižbu i ugovora o kupoprodaji u svrhu neposredne pogodbe i prodaje stečajne mase kupcu. Stečajna upraviteljica nije imala opravdanog razloga, a niti spisu prileži bilo kakav materijalni dokaz da je tome uopće bilo tako, da angažira odvjetnicu radi pravne pomoći prilikom sastavljanja ugovora o kupoprodaji kupcu „Harvey Norman Croatia“, kao niti radi sastavljanja prijedloga za uknjižbu. Kupac je imao svojeg odvjetnika koji je stvarno i izradio sve potrebne akte za predmetnu kupoprodaju.

Također, postavlja se pitanje zašto knjigovodstvo stečajne upraviteljice nije podnosilo godišnja izvješća?

Nastavno na predmetno rješenje, t. I. a., u podnesku punomoćnika razlučnog vjerovnika od 08.07.2024.god. upućen stečajnoj upraviteljici, barata se s iznosom od 139.318,67 EUR plus 4.114,40 EUR na ime ovršnog postupka.

Na osnovi čega je stečajna upraviteljica 02.10.2024.god. dala podnesak za ispravak na 161.235,00 EUR, s iznosa 139.318,67 EUR?

Kada bi se i zbrojili troškovi vještaka od 6.250,00 EUR, troškovi odvjetnice stečajne upraviteljice od 6.250,00 EUR, troškovi knjigovođe stečajne upraviteljice od 4.690,23 EUR, troškovi punomoćnika razlučnog vjerovnika od 161.235,00 EUR (prema podnesku stečajne upraviteljice), dobili bi ukupan zbroj od 178.425,23 EUR, što je za 42.513,42 EUR manje od troškova unovčenja (220.938,65 EUR).

Čl. 20. Stečajnog zakona propisuje da u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Stoga je nevjerovatno da Naslovni sud i dalje inzistira na paušalnom troškovniku razlučnog vjerovnika koji na ime troškova stečajnog postupka potražuje iznos od 161.235,00 EUR, koji su sukladno odredbi čl. 20. Stečajnog zakona neosnovani.

Iznos od 161.235,00 EUR na ime troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku, pada isključivo na teret osobe koja ga je kao svojeg punomoćnika angažirala, odnosno na teret razlučnog vjerovnika te isti ni pod kojim slučajem ne mogu biti isplaćeni iz stečajne mase.

Čl. 88. st. 3. i 4. Stečajnog zakona propisuje kako stečajni upravitelj zastupa dužnika i kako stečajni upravitelj vodi samo one poslove dužnika pojedinca koji se odnose na stečajnu masu i zastupa ga kao stečajnoga dužnika s ovlaštenjima zakonskoga zastupnika.

U odnosu na troškove stečajne upraviteljice, a koji jednako kao i sama tražbina razlučnog vjerovnika, neosnovanim povećavanjem utječu na smanjenje tražbine stečajnog vjerovnika i time ga nezakonito oštećuju, stečajni vjerovnik ističe da Naslovni sud iako mu je VTS RH naložio i dao uputu da dade jasno obrazloženje navedenih troškova i dalje ne čini ništa po tom pitanju već isključivo u cijelosti priznaje sve troškove koje je stečajna upravitelja predložila, bez da ih provjeri i uđe u njihovu analizu.

Stoga je stečajni vjerovnik dužan iznijeti sljedeće.

Sukladno čl. 94. st. 1. Stečajnog zakona stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Prije svega treba se osvrnuti na nagradu koju je stečajna upraviteljica obračunala u ukupnom iznosu od 89.886,52 EUR. Valjalo bi podsjetiti kako je stečajna upraviteljica pristala na unovčenje stečajne mase i to po vještačenju Zorana Zebe, tako da bi se stečajna masa dužnika KUMULUS d.o.o. prodala za 4.200.000,00 EUR (3/4 procijenjene vrijednosti na prvoj dražbi), a da je isključivo temeljem truda i angažmana stečajnog vjerovnika na kraju stečajna masa unovčena 5.000.000,00 Eura veći iznos, bez ikakvog doprinosa, truda i zalaganja stečajne upraviteljice.

Vezano uz trošak stečajne upraviteljice, stečajni vjerovnik podsjeća da je ova u stečajnom postupku izvršila sljedeće radnje: imenovala vještaka Zorana Zebu, radi procjene vrijednosti nekretnina, sastavila prijedlog unovčenja stečajne mase i pristupila na jedno ročište na Trgovačkom sudu u Splitu pa uzimajući u obzir ove činjenice, Sud će odlučiti o njezinoj naknadi, nagradi ili honoraru, bez obzira kakvo mišljenje o tome iznio stečajni vjerovnik.

Predlaže se izvršiti uvid u cjelokupni spis predmeta.

Dakle, stečajna upraviteljica je sastavila prijedlog unovčenja stečajne mase društva „Kumulus d.o.o.“ Bitno je naglasiti da njezin prijedlog valja preispitati, i ako nije sastavljen stručno, a stečajni vjerovnik smatra upravo to, onda ga je potrebno promijeniti, dok ga prvostupanjski sud prihvaća, a za to ne daje jasna obrazloženja (npr. sastav prijedloga zemljišnoknjižnom sudu od strane odvjetnice valja podvesti pod odgovarajući Pravilnik o nagradama odvjetnika, a to vrijedi i za ostale sudionike koji na bilo koji način sudjeluju u stečajnom postupku).

Kako sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase postavlja se pitanje na ime kojih poslova, kojeg truda i zalaganja bi stečajna upraviteljica imala sada pravo na nagradu u iznosu od 89.886,52 EUR, kada je stečajni vjerovnik taj koji je omogućio da se nekretnine KUMULUS d.o.o. prodaju kupcu „Harvey Norman Croatia“ za 9.414.500,00 EUR, što je više nego duplo veći iznos koji bi se se dobio prodajom nekretnina KUMULUS d.o.o. na javnoj dražbi.

Osim toga čl. 92. stečajnog zakona propisano je kako je stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicama ako je svojom krivnjom povrijedio koju od svojih dužnosti, pri čemu se naglasak stavlja na čl. 89. Stečajnog zakona koji između ostalog navodi kako je dužnost stečajnog upravitelja da se kao dobar gospodar brine o završetku započetim, a neobavljenim poslovima dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika, da se brine o ostvarivanju tražbine dužnika, da unovči, odnosno naplati s pažnjom dobrog gospodara stvari i prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

Evidentno je kako bi prodajom na javnoj dražbi bila nanesena nenadoknativa šteta svim vjerovnicima.

Obzirom da je ista šteta izbjegnuta zahvaljujući stečajnom vjerovniku, jedini logični zaključak koji bi iz svega navedenog proizlazio je da navedena nagrada pripadne stečajnom vjerovniku.

Vezano uz obračunatu cijenu od 6.250,00 EUR na ime nalaza i mišljenja vještaka Zorana Zebe:

Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima (NN 38/14, 123/15, 29/16, 61/19) m člankom 24. st. 1. i 2. propisano je: „Za obavljeno vještačenje stalni sudski vještak ima pravo na nagradu. Nagradu utvrđuje sud prema posebnom cjeniku naknada i nagrada stalnih sudskih vještaka, koji je sastavni dio ovog Pravilnika. Nagrada se određuje u bodovima, a vrijednost boda je 2,00 kune bruto bez PDV-a.”

Sastavni dio navedenog pravilnika je i cjenik kojim je propisano kako za izradu pisanog nalaza i mišljenja vještaku pripada od 150 do 4000 bodova. Prema navedenim odredbama vještaku Zoranu Zebi pripada maksimalnih 4000 bodova za izrađeni nalaz i mišljenje što pomnoženo s vrijednošću od 2,00 kune po bodu iznosi 8.000,00 kn, a preračunato u eure iznosi 1.061,78 EUR te uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 1.327,23 EUR. Dakle, o kojih točno 6.250,00 EUR se raspravljalo?

Naslovni sud uopće ne preispituje visinu troška vještačenja što je nevjerovatan propust.

Stečajni vjerovnik ovim putem zahtjeva da nadležni drugostupanjski sud, VTS RH, izvrši reviziju troškova stečajne upraviteljice, punomoćnika razlučnog vjerovnika te ostalim troškovima unovčenja predmetne nekretnine, budući da u troškovnicima koje su predali u spis, postoje radnje koje su neosnovano dvostruko iskazane poput nazočnosti na istom ispitnom i izvještajnom ročištu, pa je stoga Naslovni sud dužan provjeriti vrijednosti tih radnji, isto tako iz razloga što su navedene radnje obračunate temeljem broja bodova koji nije sukladan odvjetničkoj tarifi.

Sukladno svemu navedenom, nesporno je da u konkretnom slučaju nije bilo nikakve osnove da Naslovni sud na ovaj način odredi namirenje na ime troškova, odnosno da odbije zahtjev vjerovnika za naknadom troškova koje je imao u vezi posredovanja agencije za pronalaskom kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, kao troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika iz čl. 254. Stečajnog zakona.

Zaključno, radi se o potpuno nezakonitoj i promašenoj odluci Naslovnog suda, radi čega je stečajni vjerovnik primoran podnijeti ovu žalbu, pri tome ostajući i ponovnog naglašavajući sve dokaze i činjenice iznesene u prethodno podnesenoj žalbi povodom koje je u ponovljenom postupku doneseno pobijano rješenje.

Stoga, stečajni vjerovnik

p r e d l a ž e

da Naslovni sud spis predmeta po žalbi proslijedi nadležnom VTS RH kao sudu drugog stupnja na odlučivanje, a kojem vjerovnik predlaže da usvoji žalbene navode u cijelosti te pobijano rješenje preinači bez vraćanja na ponovno odlučivanje i da na taj način pravomoćno riješi ovaj stečajni postupak i pravnu agoniju koja iz toga proizlazi, kako bi se prethodno opisane nepravilnosti što prije ispravile, budući da je očigledno da Naslovni sud osim što ne poznaje zakon i pravičnost, čak proturječi i sebi nadređenom sudu, potpuno ignorirajući njegove odluke, radi čega je potrebno da VTS RH sam donese slijedeće odluke:

I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem predmetnih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, namiruju se:

- a) troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava (čl. 254., st. 3. Stečajnog zakona) u iznosu od **207.305,96 EUR**, što predstavlja 5% od iznosa unovčenja predmeta razlučnog prava 4.146.119,20 EUR.
- b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od **3.938.813,24 EUR**, s time da će namirenje razlučnog vjerovnika odgođeno do trenutka kada budu pravomoćno okončani predmet P-5/2019 pred TS Split i predmet P-341/2020 pred OGS Zagreb (čl. 275. Stečajnog zakona).
- c) iz preostalog iznosa od **5.268.380,80 EUR** se namiruju troškovi stečajnog postupka i ostali stečajni vjerovnici viših i nižih isplatnih redova te troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka.
- d) ukupni troškovi ovog stečajnog postupka iznose **347.153,98 EUR** i namiruju se iz ostatka stečajne mase koja iznosi 5.268.380,80 EUR, odnosno iz sredstava unovčenih u korist razlučnog vjerovnika, a kako slijedi u donjoj tabeli:

Odvjetnica Blaženka Čulap	1.250,00 EUR
Vještak Zoran Zeba	1.327,23 EUR
Knjigovodstvo Mirjane Barišić	4.690,00 EUR
Agencija za nekretnine	250.000,00 EUR
Nagrada stečajne upraviteljice MVT	89.886,52 EUR
UKUPNO:	347.153,98 EUR

II. Nalaže se stečajnoj upraviteljici da u roku od 8 dana, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što se sa depozitnog računa suda izvrši prijenos uplaćene kupovnine na račun stečajnog dužnika, izvrši namirenje troškova stečajnog postupka i namirenje nespornih tražbina stečajnih vjerovnika viših i nižih isplatnih redova, sve kako je navedeno u točki I. pod a) - f) izreke rješenja, osim troškova koji se odnose na nagradu stečajnog upravitelja u iznosu od 89.886,52 EUR, za koje će se u nastavku stečajnog postupka donijeti posebno rješenje.

III. Iznos 3.938.813,24 EUR će ostati na depozitnom računu Suda do pravomoćnog okončanja predmeta navedenih pod t. I. b) izreke.

IV. Stečajni vjerovnik predlaže da žalbeni sud da jasna uputstva prvostupanjskom sudu što bi u nastavku postupka valjalo činiti sa preostalim iznosom stečajne mase od **4.921.226,82 EUR**, pa stečajni vjerovnik predlaže sljedeće:

- Da se stečajni vjerovnici II. višeg isplatnog reda namiruju u iznosima:

Ivan Bitanga odnosno njegovi pravni sljednici **104.452,00 EUR**
 Darko Turopoljac **209.422,60 EUR**
 Josip Šarko **3.142.733,03 EUR**

- Pozivaju se stečajni vjerovnici nižih isplatnih redova radi diobe iznosa od **1.464.619,20 EUR**:

Ines Ljubičić (37,50%) **549.232,20 EUR**
 Ivan Bitanga odnosno njegovi pravni sljednici (12,50%) **183.077,40 EUR**
 Josip Šarko (50%) **732.309,60 EUR**

- Da se sredstva koja se imaju isplatiti na ime pravnih sljednika Ivana Bitange deponiraju na računu

suda dok se ne okonča ostavinska rasprava koja se vodi po njegovoj smrti.

- Stečajni vjerovnik Josip Šarko i dalje ustraje na pisanom sporazumu sa razlučnom vjerovnicom Ines Ljubičić kako bi se postupak priveo kraju, a na čemu je inzistirao tijekom cijelog ovog postupka.

U Zagrebu, dana 18.02.2025.god.

Stečajni vjerovnik
po punomoćniku: